

vidt den pågældende har været registreret i CPR på en adresse i Danmark eller Grønland - det vil sige, om den pågældende har haft bopæl eller fast opholdssted. Dette udgangspunkt vil dog skulle fraviges, hvis der er grunde, som fører til et andet resultat.

Registrering i CPR vil således ikke i sig selv give en ret til at modtage kontanthjælp. Kommunerne vil dermed altid skulle foretage en selvstændig vurdering af, om der efter reglerne i lovforslagets § 1, nr. 8, skal ydes kontanthjælp eller starthjælp til en given person. Registrering i CPR vil imidlertid i mange tilfælde kunne indgå som et væsentligt element i denne vurdering. 7 års periodens start skal fastlægges for danske eller udenlandske statsborgere, der har opholdt sig uden for landets grænser i de seneste 7 år. Den regnes for alle fra tidspunktet for pågældendes registrering som indrejst i CPR.

Personer, der lovligt har opholdt sig her i riget i mere end 7 år inden for en 8 års periode, vil opfylde 7 års kravet.

Til stk. 4:

Kravet om, at ansøgeren skal have opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen. Der henvises til Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet og den tilhørende EØS-aftale. Efter EF-domstolens praksis har selvstændigt erhvervsdrivende tilsvarende rettigheder som arbejdstagere efter forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968. 7 års kravet omfatter således ikke arbejdstagere og selvstændigt erhvervsdrivende. Efter forslaget gælder 7 års kravet heller ikke for danske statsborgere, der er omfattet af nævnte forordning fx danske statsborgere, der opholder sig som arbejdstagere i et EU/EØS-land.

Til stk. 5:

Bestemmelsen omhandler dokumentation for opfyldelse af opholdskravet.

Kommunen vil ved et opslag i CPR i mange tilfælde umiddelbart kunne afgøre, om ansøgeren må antages at opfylde opholdskravet. Ved benyttelsen af CPR er det imidlertid vigtigt at være opmærksom på CPR-lovens regler om registrering af indrejse, udrejse og bopæl i Danmark, idet der i dette regelsæt f.eks. tillades fraværperioder fra landet på op til 6 måneder uden, at pågældende har pligt til at oplyse kommunen herom. For det andet er det vigtigt at være opmærksom på, at oplysningerne i CPR som hovedregel er baseret på ansøgerens egne indberetninger til kommunen.

Giver de oplysninger, der er i kommunens besiddelse, fx skatteoplysninger, kommunen anledning til at betvivle, at opholdskravet er opfyldt, har ansøgeren pligt til at bidrage med den fornødne dokumentation, som kan være dokumentation fra fx ATP, SE-registrering, bankoplysninger og andet. Således fraviges officialprincippet, således at det påhviler ansøgeren at skaffe de nødvendige oplysninger. Kan eller ønsker pågældende ikke at efterkomme kommunens forlangende, eller viser dokumentationen ikke med tilstrækkelig sikkerhed, at pågældende opfylder betingelserne for at modtage den almindelige kontanthjælp, udbetaler kommunen starthjælp.

Under forudsætning af, at fiskere og langturschauffører m.fl. har fast bopæl her i riget, vil de opfylde 7 års betingelsen, selv om de pågældende i arbejdsmedfør måtte opholde sig i en væsentlig del af deres tid i udlandet.

Til nr. 9 og 10

Ændringerne er konsekvensændringer som følge af nr. 8.

Til nr. 11

Efter lov om aktiv socialpolitik kan en kontanthjælpsmodtager, der alene har børn i udlandet, få kontanthjælp på forsørgersats, hvis den pågældende kan dokumentere forsørgelsespligten, samt at den pågældende rent faktisk opfylder forsørgelsespligten. Det er i praksis vanskeligt at kontrollere disse forhold, og der er forskel på hvilken dokumentation, de enkelte kommuner kræver. Regeringen foreslår derfor reglerne ændret, således at ydelsesmodtagere ikke længere kan få forsørgersats, hvis de pågældende alene har forsørgelsespligt over for børn, der opholder sig i udlandet. 7.711 kr. er i 2001 niveau. Reglen gælder ikke i det omfang, det følger af Rådets forordning 1612/68 af 15. oktober 1968 og den tilhørende EØS-aftale. Således fraviges den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 5, for arbejdstagere og selvstændigt erhvervsdrivende, der efter denne forordning og EØS-aftalen er omfattet af dansk lovgivning om social bistand. Det er en forudsætning, at også børnene bor i et EU/EØS land. Denne undtagelse gælder også danske statsborgere, der har opholdt sig i EU/EØS lande som arbejdstagere eller selvstændigt erhvervsdrivende og efter EU-retten fortsat skal betragtes som sådanne på afgørelses-tidspunktet. Også her er det en betingelse, at barnet opholder sig inden for EU/EØS området, herunder Danmark. Dette betyder, at der fortsat kan udbetales kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1, i disse tilfælde. Det samme gælder personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster, som giver samme rettigheder.